

Світлана Семенко

КАЗКОВА ЕКОЛОГІЯ ВІД ТЕТЯНИ ГОРИЦВІТ

Рецензія на книгу: Т. Горицвіт. *Будиночок, що пахне евкаліптом* : еко-казка / намалювала Богдана Бондар. – Львів : Свічадо, 2019. – 56 с.

Нова казка Тетяни Горицвіт «Будиночок, що пахне евкаліптом», як і казка «Зайченятко У», котра дуже полюбилася юним читачам і їхнім батькам, зачаровує своєю соковитою мовою й ніжно-довірливим тоном спілкування з юним читачем: «Кожен дім має свій особливий запах. І твоя домівка, люба дитинко, напевно має ні з чим не зрівняний дух. Ти переступаєш рідний поріг і відчуваєш бадьорий запах бабусиного борщу чи солодкі пахощі маминих пирогів із вишнями...»

Динамічний, майже детективний сюжет із перших сторінок книги захоплює несподіваними подіями, викликає почуття емпатії до долі маленького коаленятка та його мами, які через непомірну жагу до збагачення торгівця екзотичними тваринами Вігамара опиняються поза межами свого природного ареалу проживання.

Філігранно виписаний сюжет складається із двадцяти чотирьох невеликих епізодів, у яких головний герой-коаленятко проходить непростий шлях пригод і випробувань до здійснення головної мрії – повернутися з України в «будиночок, який пахне евкаліптом».

Тетяна Горицвіт створила цілу галерею позитивних героїв-звірів: як екзотичних (коали, ігуана, буйволи, слони, жирафи, зебри, леви, дикобрази, крокодили), так і тих, які населяють Україну (бурі ведмеді, їжак, грак, горобчик, світлячки). На відміну від Вігамара та його поплічників-браконьєрів, звірі у важку хвилину приходять один одному на допомогу, використовуючи ті вміння, якими їх наділила природа. Через дії представників фауни казка без зайвого дидактизму моделює ситуації, які мають навчити юних читачів бути чуйними до проблем інших, ставити інтереси дорогих людей вище своїх, у міру власних сил і можливостей допомагати дорослим, оберігати навколишнє середовище.

В еко-казці через зображення життя родин коал і бурих ведмедів культивуються родинні цінності й потверджується думка: тільки тепло рідного дому й довірливі стосунки в сім'ї здатні зробити кожного щасливим.

Письменниця змушує не тільки юних, а й дорослих читачів замислитися, як живеться екзотичним звірям у неволі, чи достатньо люди піклуються про представників фауни рідного краю, чи роблять усе можливе, щоб зберегти для майбутніх поколінь природні багатства.

Твір має традиційне для жанру казки щасливе завершення: екологи літаком доправили коаленятко з мамою до евкаліптового гаю, де вони відшукали «геть знедоленого розлукою з ними татка», і родина сірих ведмедиків знову знайшла щастя в евкаліптовому будиночку.

У прикінцевому «Слові до читачів» авторка веде довірливу бесіду з юною читацькою аудиторією про цікаві факти із життя представників фауни, недопустимість знищення диких тварин і рідкісних рослин, важливість збереження природи: «Якщо торговці рідкісними тваринами і рослинами не матимуть змоги реалізувати свій живий товар, вони перестануть нищити природу. І ще пам'ятайте: немає нічого кращого для дикої тварини, як жити у своєму господарстві».

Компліментів заслуговують бездоганне поліграфічне оформлення «Будиночка, що пахне евкаліптом» і довершені ілюстрації Богдани Бондар, які органічно доповнюють зміст казки зоровими образами.

Переконані, що еко-казка Тетяни Горицвіт «Будиночок, що пахне евкаліптом» стане гарним подарунком для сімейної бібліотечки багатьох українських родин.